

Dosarul nr. 3ra-1076/18

Prima instanță: Judecătoria Centru, mun. Chișinău (jud. A. Gafton)

Instanța de apel: Curtea de Apel Chișinău (jud: V. Clima, E. Palanciuc, N. Vascan)

Î N C H E I E R E

24 octombrie 2018

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție,

în componența:

Președintele completului, judecător
judecătorii

Ion Druță
Iulia Sîrcu
Galina Stratulat

examinând chestiunea cu privire la admisibilitatea recursului declarat de către Vasiliu Bordian,

în cauza civilă, la cererea de chemare în judecată depusă de Vasiliu Bordian împotriva Comisiei Naționale a Pieței Financiare, intervenient accesoriu Societatea pe Acțiuni „Cariera de Granit și Pietriș din Soroca”, cu privire la contestarea actului administrativ,

împotriva deciziei din 04 octombrie 2017 a Curții de Apel Chișinău, corectată prin încheierea din 25 septembrie 2018 a Curții de Apel Chișinău, prin care s-a respins apelul declarat de Vasiliu Bordian, s-a menținut hotărârea din 11 octombrie 2016 a Judecătoria Centru, mun. Chișinău, încheierile din 06 aprilie 2015 și 16 mai 2016 a Judecătoria Centru, mun. Chișinău,

c o n s t a t ă :

La data de 02 februarie 2015, Vasiliu Bordian a depus cererea de chemare în judecată împotriva Comisiei Naționale a Pieții Financiare cu privire la contestarea actului administrativ.

În motivarea cererii de chemare în judecată a indicat că la data de 19 septembrie 2014 Comisia Națională a Pieții Financiare a adoptat hotărârea nr. 46/9, cu privire la respectarea legislației de către SA „Cariera de granit și pietriș din Soroca”, prin care a fost obligată societatea să achite acționarilor, care s-au adresat până la 07 august 2014, dividende pentru anul 2008 în decurs de 10 zile de la momentul intrării în vigoare a hotărârii.

De asemenea, reclamantul a reținut că la data de 28 noiembrie 2014 consiliul de administrare a Comisiei Naționale a Pieții Financiare, în componența de 3 membri, prin majoritatea voturilor, au adoptat hotărârea nr. 57/25, prin care a anulat hotărârea nr. 46/9 din 19 septembrie 2014, cu privire la respectarea legislației de către SA „Cariera de granit și pietriș din Soroca”, temeiuri pentru anularea de către pârât a hotărârii a servit faptul publicării la data de 29.06.2010 în ziarul ”Молдавские ведомости”, a informației privind mărimea dividendelor.

A mai invocat că în textul hotărârii contestate lipsește informația privind

stabilirea ordinii și termenului achitării, în pofida faptului că hârtiile de valoare nu au fost incluse în listing a bursei de fond, în legătură cu ce societatea nu corespunde cu unul din criteriile prevăzute în art. 2 alin. (2) al Legii privind societatea pe acțiuni nr. 1134 din 02.04.1997.

A relatat că hotărârea privind achitarea dividendelor nu a fost executată intenționat, și nu a fost adusă la cunoștința fiecărui acționar în termen de 15 zile din momentul adoptării hotărârii.

În aceeași ordine de idei a indicat că cele invocate de către A. Grițunic, director al organului executiv al SA „Cariera de granit și pietriș din Soroca” cu privire la faptul că toți acționarii care s-au adresat cu cerere privind achitarea dividendelor pentru anul 2008, le-au primit pe parcursul anului 2010-2013, nu este confirmat prin nimic, totodată organul executiv al S.A. „Cariera de granit și pietriș din Soroca” a achitat dividende pentru anul 2008 în mărime de 12217896,99 lei acționarului majoritar ”Baroul Partener-A” Î.I., 33367,23 lei, V. Melnic și la unii acționari minoritari care au acceptat sub influență vânzarea acțiunilor care îi aparțin cet. A. Grițunic și V. Melnic.

Suplimentar a indicat că acționarei A. Țigonovscaia i-a fost achitată numai 4000 lei, din 9447,75 lei, iar celor 35 acționari, care s-au adresat până la 07.08.2014, nu le-au fost achitate dividende.

În contextul celor invocate, reclamantul a susținut că la data de 13 ianuarie 2015 a primit răspuns la cererea prealabilă din 08 decembrie 2014, prin care a fost informat de hotărârea nr. 57/25 din 28 noiembrie 2014 cu privire la anularea hotărârii Comisiei Naționale a Pieții Financiare nr. 46/9 din 19 septembrie 2014, inclusiv fiind menționat că la Judecătoria Soroca există acțiunea privind anularea hotărârii adunării generale a acționarilor SA ”Cariera de Granit și Pietriș Soroca”, prin urmare litigiul dat urmează a fi soluționat în instanța de judecată prin pronunțarea unei decizii definitive și irevocabile.

Reclamantul a solicitat anularea hotărârii Comisiei Naționale a Pieții Financiare nr. 57/25 din 28 noiembrie 2014.

Prin încheierea din 06 aprilie 2015 a Judecătoriei Centru, mun. Chișinău s-a respins demersul reclamantului Vasilii Bordian privind atragerea asociaților SA „Cariera de Granit și Pietriș din Soroca” în calitate de intervenienți accesorii.

Prin încheierea din 16 mai 2016 a Judecătoriei Centru, mun. Chișinău s-au respins demersurile depuse de Valeriu Cojuhari, Alexandru Ostapov, Tatiana Crivaia, Nicolai Melcoziorov, Alexandra Țiganovscaia, Liudmila Titova, Mihail Mihailachi din 20 mai 2015, demersul lui Serghei Evstratiev din 16 februarie 2016, demersul Valentinei Țveloi din 12 aprilie 2016, Tatianeii Epihina din 12 aprilie 2016, Ivan Ianachi din 18 aprilie 2016, Serghei Evstratiev din 13 aprilie 2016 privind admiterea intervenirii în proces în calitate de intervenienți accesorii alături de reclamantul.

Prin hotărârea Judecătoriei Centru, mun. Chișinău din 11 octombrie 2016 acțiunea depusă de Vasilii Bordian a fost respinsă ca neîntemeiată.

Prin decizia din 04 octombrie 2017 a Curții de Apel Chișinău, corectată prin încheierea din 25 septembrie 2018 a Curții de Apel Chișinău, s-a respins cererea de apel declarată de Vasilii Bordian, s-a menținut hotărârea din 11 octombrie 2016 a Judecătoriei Centru, mun. Chișinău, încheierile din 06 aprilie 2015 și 16 mai 2016 a Judecătoriei Centru, mun. Chișinău, prin care au fost respinse ca neîntemeiate

demersurile de intervenire în proces în calitate de intervenienți accesorii.

La data de 08 iunie 2018 Vasilii Bordian a declarat recurs împotriva deciziei din 04 octombrie 2017 a Curții de Apel Chișinău.

În motivarea recursului, reiterând poziția expusă în fața instanțelor ierarhic inferioare, recurentul a indicat că decizia instanței de apel contravine normelor imperative, precum și că instanțele au soluționat problema drepturilor unor persoane care nu au fost implicate în proces. Astfel, a concretizat că prin hotărârea Comisiei Naționale a Pieței Financiare nr. 57/25 din 28 noiembrie 2014 sunt încălcate drepturile intervenienților accesorii, iar, în ce privește, persoana sa, a afirmat că nu i-a fost cauzat nici un prejudiciu.

Recurentul a solicitat casarea deciziei din 04 octombrie 2017 a Curții de Apel Chișinău și hotărârii din 11 octombrie 2016 a Judecătoriei Centru, mun. Chișinău, precum și a încheierilor din 06 aprilie 2015 și 16 mai 2016 a Judecătoriei Centru, mun. Chișinău, cu restituirea cauzei la rejudecare în prima instanță.

La data de 07 august 2018 și 16 august 2018 intervenientul accesoriu, SA „Cariera de Granit și Pietriș din Soroca”, a depus referință, prin care a solicitat declararea recursului depus de Vasilii Bordian ca fiind inadmisibil.

La data de 13 august 2018 Comisia Națională a Pieței Financiare a depus referință, prin care a solicitat considerarea recursului declarat de Vasilii Bordian ca fiind inadmisibil.

Prin încheierea din 08 august 2018 a Curții Supreme de Justiție s-a ridicat de la examinare în ordine de recurs cauza civilă, la cererea de chemare în judecată depusă de Vasilii Bordian împotriva Comisiei Naționale a Pieței Financiare, intervenient accesoriu Societatea pe Acțiuni „Cariera de Granit și Pietriș din Soroca”, cu privire la contestarea actului administrativ și s-a remis Curții de Apel Chișinău pentru corectarea erorii.

Prin încheierea din 25 septembrie 2018 a Curții de Apel Chișinău s-a corectat eroarea materială din decizia Curții de Apel Chișinău din 04 octombrie 2017, prin înlocuirea sintagmei din „06 aprilie 2016” în „06 aprilie 2015”.

În conformitate cu art. 434 alin. (1) CPC, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale, dacă legea nu prevede altfel.

Curtea de Apel Chișinău a pronunțat decizia contestată la data de 04 octombrie 2017.

În baza înscrisurilor anexate la materialele cauzei, Colegiul conchide că decizia contestată a fost expediată la 26 aprilie 2018 (f.d. 17, vol. II), iar recursul a fost depus la 08 iunie 2018 (f.d. 33-34, vol. II). Totodată, dovada recepționării actului contestat nu există la materialele cauzei. Astfel, luând în considerare cele menționate, se consideră că cererea dedusă judecății a fost declarată în termenul legal de 2 luni, prevăzut de art. 434 alin. (1) CPC.

În acest sens CtEDO a admis faptul că instituirea unor termene pentru sesizarea instanței este o cale de realizarea a unei bune administrări a justiției, cu condiția ca impunerea acestora să nu lezeze dreptul de acces la justiție în substanța sa. De aceea, Curtea a constatat că impunerea unui termen de recurs care să curgă de la data pronunțării hotărârii, pe care părțile nu o cunosc întotdeauna, și de la data depunerii hotărârii la grefa instanței care a pronunțat-o este dovada unui formalism excesiv care a condus la anularea, în substanță, a posibilității reclamantului de a

sesiza o instanță.

Examinând temeiurile recursului, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție a RM consideră că recursul este inadmisibil din considerentele ce urmează.

În conformitate cu art. 432 alin. (1) CPC RM, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Alineatele (2) și (3) al articolului menționat, prevăd exhaustiv cazurile în care se consideră că au fost aplicate eronat normele de drept material sau procedural, iar alin. (4) prevede că săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a cauzei sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

În conformitate cu art. 433 lit. a) CPC, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3), (4) CPC RM.

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de Vasilii Bordian nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC, or recurentul nu a invocat nici un temei care ar indica la ilegalitatea deciziei contestate, ci a formulat critici ce se axează asupra fondului cauzei.

Prin urmare, argumentele recursului nu indică la încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural de către instanța de apel, respectiv nu constituie temei de casare a actului judecătoresc recurat.

Colegiul reține că, potrivit regulilor din Secțiunea a II-a din Capitolul XXXVIII CPC, instanța de recurs nu verifică modul de apreciere a probelor de către instanțele de fond și de apel. Forța atribuită unei probe sau alteia, coraportul dintre probe, suficiența probelor și concluziile făcute în urma probațiunii sunt în afara controlului instanței de recurs. Prin prisma art. 432 alin. (4) CPC, instanța de recurs poate interveni în materia probațiunii doar sub aspect procedural și anume dacă se invocă că instanța de apel a apreciat în mod arbitrar probele, încălcând în mod flagrant regulile de apreciere a probelor stabilite în art. 130 CPC. Din recursul declarat nu rezultă argumentul privind încălcarea flagrantă a regulilor de apreciere a probelor.

Or, recursul exercitat conform secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia în fapt.

Astfel, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reiterează și faptul că, procedura admisibilității constă în verificarea faptului, dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute în art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC.

În acest context, completul reține că dreptul unei persoane de acces liber la justiție poate fi limitat, inclusiv prin instituirea procedurii de examinare a

admisibilității recursului, or prin însăși natura lor, condițiile pentru examinarea unei cereri introduse pe o cale de atac extraordinară pot fi mai stricte decât condițiile stabilite pentru o cale de atac ordinară. Asemenea rigori urmăresc scopul de aplicare și interpretare unitară a legislației și îndeplinesc funcțiile de administrare eficientă a justiției, fiind în deplină concordanță cu art. 6 din CEDO (*hotărârea Trevisanato contra Italiei din 15 septembrie 2016*).

Din considerentele menționate, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera recursul declarat de către Vasiliu Bordian, ca fiind inadmisibil.

În conformitate cu art. art. 269-270, 433 lit. a), 440 CPC, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e:

Recursul declarat de către Vasiliu Bordian, se consideră inadmisibil.
Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,
judecător

Ion Druță

judecătorii

Iulia Sîrcu

Galina Stratulat